

er det fra alle de lige ovenfor nævnte Sider, og med stor Styrke af de to betydeligste danske Foretagender i Østen blevet fremhævet, at vor Repræsentant i Peking vilde kunne virke langt mere effektivt og ogsaa overfor den kinesiske Regering og de kinesiske Myndigheder ved at blive stillet som en selvstændig Missionschef, ligesom han først da vil kunne tage Del i det i Peking akkrediterede diplomatiske Korps Raadforsamlinger.

Omend de danske Interesser i Østasien overvejende er knyttet til Kina, er de dog ogsaa af en vis Betydning i Japan, hvor de navnlig samler sig omkring det Store Nordiske Telegrafelskab.

Den danske diplomatiske Repræsentation i Japan har siden 1870 været varetaget gennem den nederlandske Regering. Den danske Regering véd de nederlandske Gesandter i Tokio megen Tak for den Iver, med hvilken de har antaget sig de danske Anliggender, naar deres Mellemkomst krævedes, men allerede som Følge af deres Ukendskab til danske Forhold, vil det ikke kunne ventes, at de har lige saa gode Forudsætninger som en dansk Mand for at kunne fremme danske Interesser.

Fra de i Østasien virkende danske Foretagenders Side er der derfor gentagne Gange blevet fremsat indtrængende Ønske om at faa en selvstændig dansk diplomatisk Repræsentation ogsaa hos den japanske Regering, en Tanke, hvortil Udenrigsministeriet saa meget mere kan slutte sig, som det maa anse det for heldigt at træde i nærmere diplomatisk Forbindelse med den japanske Stormagt, der allerede har akkrediteret sin Gesandt i Haag i København.

Uagtet Udenrigsministeriet tillægger de ovenførte Grunde en betydelig Vægt, vilde det dog ikke have fremsat nærværende Lovforslag, hvis ikke Anmodningen fra de to store danske Selskaber var fremsat paa en saadan Maade, at den foreslaaede Nyordning kunde ske uden Merudgift for Statskassen. Det Store Nordiske Telegrafelskab og det Østasiatiske Kompagni har nemlig overfor Udenrigsministeriet tilbudt in solidum at indestaa for Ydelsen af et aarligt Bidrag i 10 Aar paa 24,000 Kr. til Støtte for en forbedret diplomatisk Repræsentation i Østasien. Den nuværende Ordning i Peking medfører en Udgift til Lønning og Opholdspenge af i alt 14,000 Kr. Den derværende danske Legationssekretærs Lønning og Opholdspenge som Ministerresident for Kina og Japan med Sæde i Peking vil

for Statskassen ikke overskride nævnte Beløb af 14,000 Kr., idet hans Lønning i Henhold til Lov om Diplomati- og Konsulatvæsenet af 27. Maj 1908 § 6 vil være 8,000 Kr. aarlig, og hans Opholdspenge fastsættes til 6,000 Kr. aarlig, medens Legationssekretærens Løn for Tiden er 3,000 Kr. og hans Opholdspenge 11,000 Kr.

Til II. Da Lov om Diplomati- og Konsulatvæsenet af 27. Maj 1908 § 7 fastsætter den Sum, der maa anvendes til Opholdspenge til de i samme Lovs § 5 nævnte Missionschefer, til 188,000 Kr., maa denne Sum, hvis der udnævnes en ny Missionschef i Peking, forhøjes med Beløbet af hans Opholdspenge, 6,000 Kr., til 194,000 Kr.

Til III. Som Følge af den foreslaaede Nyordning i Peking vil Legationssekretærernes Antal kunne nedsættes fra 7 til 6, hvoraf 5 gøre Tjeneste i Udlandet. Til Opholdspenge til disse vil der kunne raades over 30,000 Kr., hvilket er det i Loven af 1908 § 8 fastsatte Beløb af 41,000 Kr. med Fradrag af de nuværende Opholdspenge for Legationssekretæren i Peking, 11,000 Kr.

Til IV. — I § 10 i Loven om Diplomati- og Konsulatvæsen bemyndiges Udenrigsministeren til forsøgsvis foreløbig for 3 Aar at antage 2 Handelsattachéer. Ved denne Ordning vilde man forsøge, hvorvidt en Institution, der i flere Lande havde vist sig at være et særdeles nyttigt Led i den udenrigske Repræsentation, ogsaa vilde kunne anvendes i den danske udenrigske Repræsentation.

I Overensstemmelse med denne Bemyndigelse ansatte Ministeriet en Handelsattaché ved Gesandtskabet i St. Petersborg, hvorimod man for Tysklands Vedkommende, hvor man ogsaa havde tænkt sig en Handelsattaché ansat, i Overensstemmelse med Ministeriet for Handel og Søfart og Københavns Grosserersocietets Komité foreløbig ikke fandt tilstrækkelig Anledning til at forsøge Institutionen. Anderledes stillede Forholdet sig for Ruslands Vedkommende. Dette Lands store Fremtidsmuligheder, den stadig stigende Interesse, som den danske Handelsstand og Kapital viser for deres Udvikling, den betydelige Foretagsomhed, de forskellige danske Erhvervsgræne udfolder for at vinde fast Fod i Rusland, syntes i særlig Grad at paakræve Udsendelsen af en Handelsattaché, der kunde være de interesserede Kredse behjælpelig, navnlig ved sit nøjere Kendskab til de kommercielle og økonomiske Forhold.

Den ved Gesandtskabet i St. Petersborg ansatte Handelsattaché har i de snart